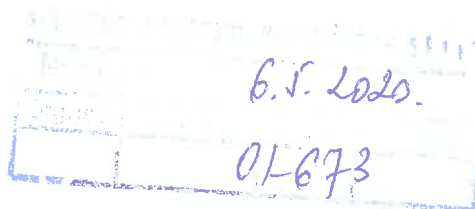

ZAPISNIK 30. sjednice Kazališnog vijeća Hrvatskog narodnog kazališta Split

Sjednica je održana u utorak, 3. ožujka 2020. godine s početkom u 08:30 sati u HNK Split, Trg Gaje Bulata 1, Plavi salon.

Sjednici su nazočili :

- Branko Matulić, predsjednik
- Mirjana Maroević, potpredsjednica
- Branka Brekalo, članica Vijeća
- Zoran Mimica, član Vijeća
- Josip Alajbeg, član Vijeća
- Jasenka Novaković, članica Vijeća
- Vicko Bilandžić, član Vijeća
- Srećko Šestan, intendant HNK-a Split
- Marica Glavaš, poslovna ravnateljica HNK-a Split
- Ana Donadini Jajac, pravica HNK-a Split
- Ivana Tadinac Šećer, savjetnica za praćenje HNK-a Split
- Žasmina Pankova Pokrovac, zapisničarka

08:30 sati, predsjednik g. Matulić pozdravlja nazočne i predlaže izmjenu dnevnog reda dodavanjem točke 5., te isti glasi kako slijedi:

DNEVNI RED:

1. Usvajanje zapisnika sa 29. sjednice KV-a HNK-a Split;
2. Godišnje programsko izvješće HNK-a Split za 2019. godinu;
3. Godišnje financijsko izvješće HNK-a Split za 2019. godinu;
4. Prethodna suglasnost za sklapanje Ugovora o radu:
 - a) solist baleta I grupe
 - b) solist baleta III grupe
5. Prethodna suglasnost za sporazum o produženju radnog odnosa;
6. Prijedlog II izmjena Pravilnika o unutarnjem ustrojstvu i načinu rada HNK Split;
7. Poslovnik o radu Kazališnog vijeća HNK-a Split;
8. Razno.

Ad 1. Usvajanje zapisnika sa 29. sjednice KV-a HNK-a Split

Zapisnik je usvojen jednoglasno.

Ad 2. Godišnje programsko izvješće HNK-a Split za 2019. godinu **Ad 3. Godišnje financijsko izvješće HNK-a Split za 2019. godinu**

Zbog međusobne povezanosti će se rasprava i glasanje za obje točke odvijati objedinjeno.

G. Matulić govori da je sezona pod novom upravom krenula izuzetno korektno i da su postavljeni dobri temelji za daljnji razvoj teatra. Zatim daje riječ intendantu da obrazloži programski dio, navodeći da se g. Šestan može slobodno osvrnuti i na cjelogodišnji period jer je bio involviran u događanja i prije stupanja na dužnost 1.7.2019.

G. Šestan generalno gledajući utvrđuje tendenciju povećanja gledanosti i kompenzaciju smanjenja pretplata većim brojem slobodno prodanih ulaznica. Ističe da se to odnosi na sve djelatnosti kazališta te uz redovnu sezonu obuhvaća i festivale i gostovanja. Govori da su evidentirani svi nedostaci umjetničke i tehničke prirode i da će se pokušati raditi na poboljšanju istih. Nastavlja da je značajno spomenuti da je zahvaljujući Gradu bilo i investicija, te da su se po tom pitanju stvari konačno pokrenuli jer zgrada i ostala infrastruktura zahtjeva hitno brojne sanacije, a tehnika neophodnu opremu. Utvrđuje da je i dalje prisutan dugogodišnji problem popune umjetnika na čije se honorare troši novac namijenjen za program, ali ističe da su na

dobrom putu da se i to počne rješavati. Navodi da su i brojne nagrade i nominacije dobar pokazatelj kako bi trebalo ići dalje. Nadalje nabroja koncerte, premijere, reprize i gostovanja, a posebno ističe „Koncert za Đidija“ čija realizacija ne bi bila moguća bez pomoći „prijatelja“ kojima se i ovom prilikom zahvaljuje. Prema njegovoj procjeni tablice u izvještaju govore u prilog tome da često nije presudan broj izvedbi, već njihova popunjenost. Zaključno zahvaljuje svim djelatnicima kazališta na uspješnom početku sezone izražavajući zadovoljstvo što je atmosfera u ansamblima dobra i nadu da će svi raditi na dostizanju standarda kojeg misli da bi mogli dostići.

G. Matulić smatra da je, bez obzira na problem pretplatnika, brojka od 75000 posjetitelja respektabilna; da je to brojčano 20% od žitelja cijele županije što potpuno opravdava program i postojanje ovog nacionalnog kazališta. Pritom izražava veliko zadovoljstvo izjednačenim brojem publike dramskog i glazbenog programa.

I gđa. Maroević se slaže da je dolaskom novog intendanta tendencija ponovnog interesa za kazalište i povratka publike. Primjećuje da je program dobro izbalansiran i da se njena bojazan podilaženja publici nije ostvarila.

G. Bilandžić kaže da će se osvrnuti samo na uvodni narativni prikaz Programskog izvješća jer su materijali stigli prije tri dana i nije bilo vremena da se pripremi za temeljitu raspravu, te se nada da će se rasprava nastaviti na sljedećoj sjednici kao što je bilo i s prošlogodišnjim Izvješćem.

Pozdravlja dvije odluke intendanta koje se tiču drame, a to je povratak predstave „Čudo u Poskokovoj Dragi“ i hrabrost da se pozove Mario Kovač – odluke koje su značajno odjeknule u ansamblu i polučile veliki produkcijski uspjeh.

Nadalje se osvrće na uvodni narativni dio Izvješća. Oštro kritizira dokument koji u ovakvom obliku, nelektoriran, treba predstavljati jednu kulturnu ustanovu i izlazi u javnost. Stilski je apsolutno neprilagođen očekivanoj evaluaciji svoga rada, predstavlja jezičnu zbrku, ima nelogičnosti, tipfelera, autorskih problema, a najvećim dijelom je kopiran od prošlogodišnjeg. Pita da li je moguće da nemamo nekoga tko može sastaviti normalno elaborirano izvješće!

Gđa. Brekalo se načelno slaže s primjedbama g. Bilandžića da je ovo službeni spis i kao takav mora ići prema vani čist i jasan, ali da je to samo kap u moru problema koje je nova uprava zatekla. Dokument kao takav i jest dostavljen Vijeću na raspravu i podlozan je opaskama, ali radi efikasnosti rada predlaže g. Bilandžiću da nije potrebno dalje citirati greške jer će sada, nakon što se na njih ukazalo, biti lektoriran i ispravljen prije dostave Gradskom vijeću.

Međutim, g. Bilandžić naglašava da se ne radi samo o lektoriranju već i o suštinskim problemima te navodi primjere.

G. Šestan prekida obrazlaganje g. Bilandžića i poziva ga da kasnije, ako želi, zajednički prođu dokument jer je pred Vijećem još puno točaka. Objašnjava da mu je, u gomili posla i problema, stil uvodnog teksta bio najmanje značajan. Nadalje, da je ovaj oblik izvješća isti kao od prije 5 godina, ali da i u HNK Zagreb izvješća ne izgledaju puno drugačije. Da je trenutno bilo najhitnije napraviti financijsko izvješće koje je gđa. Glavaš nadljudskim naporima obavila jer se našla u situaciji da je šef računovodstva otvorio bolovanje pa je trebala obavljati i njegov posao.

G. Bilandžić govori da je svjestan da nije bilo vremena, da uvodno izvješće nije pisao osobno g. Šestan i da ne želi nikoga prozivati, ali naglašava da je njegova kritika isključivo konstruktivna jer smatra da je izuzetno značajno da dokument koji ide u Grad bude vjerodostojan. Zatim nastavlja nabrajajući brojne greške, nelogičnosti, propusti i netočne navode. Kao važan aspekt dobro koncipiranog dokumenta ističe nužnost izvještavanja i o propustima kazališta, načinu rješavanja, poduzetim mjerama i svijesti da su uočeni i da će se raditi na tome da se na ponove. Suprotno tomu, ovakvim načinom izvještavanja ne naslućuje se nikakav osjećaj odgovornosti za možebitne propuste ili pogreške, čak i uočavanja tih propusta, koji bi se mogli pretvoriti u prilike za napredak. Smatra da moramo vidjeti svoje probleme i evaluirati sami sebe kako bi znali napredovati. S druge strane misli da, ako je cilj iz nekog razloga i bio ignorirat propuste i uljepšat stvarnost, onda je i to moglo biti bolje i konkretnije napravljeno.

Predlaže da izvješće bude vraćeno na doradu jer je vrlo važno da gradski vijećnici dobiju točno izvješće i steknu osjećaj da je kazalište u sigurnim i sposobnim rukama, te da mu se mogu sanirati dugovi i odobriti nova neophodna za funkcioniranje radna mjesta.

Zaključno, g. Bilandžić nudi svoju pomoć u prezentaciji podataka da se vidi gdje smo i kuda idemo.

Nudi da se počne od drugog kvartala 2020., da se izvuku podaci 10 god. unazad, da ih obradi, da se vidi kad su bili problemi, zbog čega su nastali, pa da se može realno razgovarati o realnim problemima, a ne o ljepoti i delikatesama itd.! Kaže da mu treba 4 podatka o svakoj izvedbi i da bi već na osnovu ta 4 podatka dobili jasnu prezentaciju.

G. Matulić kaže da su sve kritike g. Bilandžića u vezi „narativa“, odnosno uvoda izvješću, na mjestu i da su upućene u najboljoj namjeri. I sam je svjestan svih nabrojanih manjkavosti koje se pojavljuju i u prethodnim izvješćima, ali se nikad nije usuđivao dirati u tekst „narativa“ uvažavajući autoritet i elokventnost g. Golovka koji ga je pisao. Sad, kada je tekst podvrgnut zasluženoj i konstruktivnoj kritici, valja uzeti u obzir i to da je g. Vatavuku nepravredno svaljeno na pleća nešto za što vjerojatno nije ni kompetentan po struci, pa je, našavši se u nezavidnoj situaciji, pokušao slijediti smjernice tekstova iz prethodnih izvješća. G. Matulić se u potpunosti slaže da tekst treba popraviti, a svoje odsustvo reakcije na slične stvari opravdava time što je vremenom shvatio trivijalnost sličnih manjkavosti u odnosu na krupne probleme, smatrajući da ćemo postepeno popravljati manjkavosti i podizati standard. I eto, sad smo u tako dobroj situaciji da možemo razgovarati i o lekturi, o detaljima!

Zatim daje riječ poslovnoj ravnateljici da nastavi o financijskom izvješću.

Gđa. Glavaš konstatira da g. Bilandžić i ona razmišljaju identično u vezi tablica po predstavi – prihod po predstavi, broj gledatelja i troška po predstavi. Programsko i financijsko izvješće je ono u kojem je program isprepleten s financijama mimo klasike hladnog pogona i ostalog. Namjerava napraviti jednostavnu strukturu izvješća koji će bilo tko jasno shvatiti i gdje će program biti u sprezi s financijama. Za sada je završni račun takav kakav je; ne odgovara 100% njenom standardu, ali je najbolje što je mogla napraviti u okolnostima kad je iznenada šef računovodstva otvorio bolovanje, a zatim i još nekoliko djelatnika računovodstva.

Govori da je protekla godina bila posebno teška zbog financijskog plana jedne uprave i izvršavanja od druge, ali joj je rezultat potvrdio nešto čemu se nadala – da se može.

Ukupni primici za 2019. su u odnosu na prethodnu godinu isti – 1% manji, a od 1% su viši, a isto tako 1% su izdaci manji. Dakle, 2019.god. smo završili sa 308.000 kn gubitka i to povećava naš preneseni gubitak iz prethodne godine, a naslijedili smo preneseni gubitak od 5.712.000 kn, tako da je ukupni gubitak za pokriće 6.021.000 kn. Podsjeća da se ovi gubici gomilaju od 2014.

Ono što je dobro je da se smanjuju obveze pa makar i samo 0,01%, ali padaju iz godine u godinu. Međutim, u isplata dugovanja od 2017.-2019. je očito da 40% ukupnih obveza čine autorski honorari i da se oni ne isplaćuju u potpunosti u godini zaključivanja ugovora, već unatrag. Stoga bi i ovaj minus od 308.000 kn bio manji da nije tih „repova“. Istini za volju moramo reći da je u prihodima, da je i u 2018-toj, da je 2017. plaćena sa 2.290.000. Prema tome, naši troškovi što se tiče autorskih ugovora su približni, samo što se tiče likvidnosti to se prelijeva iz godine u godinu što nije dobro, pa jednom tome treba doći kraj.

Međutim, gđa. Glavaš je, kako je sama radila završni račun, otkrila jednu ohrabrujuću činjenicu: a to je da bi 2019. godinu zapravo bili završili na nuli da nije bilo gubitka od dvaju EU projekata – Heritart i Opera InCanto i prenesenih troškove iz ranijih godina!

Nadalje gđa. Glavaš govori o izjavi o fiskalnoj odgovornosti. Ona je uočila i navela deset nepravilnosti i sastavila prijedlog, plan kako ih ukloniti. Od tih deset samo su dvije novina, nešto što se prvi put javlja, neke procedure.

U prošlogodišnjoj izjavi o fiskalnoj odgovornosti je bila prijavljena samo jedna nepravilnost – da se nije izradio plan sanacije gubitaka. I ovaj put u izjavi stoji ta nepravilnost, međutim gđa. Glavaš, sad kad je završila posao desetakovanog računovodstvenog odjela, radi analize i sastavlja prijedlog plana sanacije kojeg će do sredine ožujka uputiti prema Gradu. U prethodnim razgovorima s Gradom je bilo govora o periodu sanacije od tri godine, ali gđa. Glavaš smatra da bi se to moglo i ranije riješiti kad bi Grad prihvatio taj prijedlog. Zatim opširno objašnjava parametre svojih analiza koji su osnova prijedloga.

Jadan od najvećih problema koji je zatekla bio je računovodstveni program koji nema parametre po izvorima financiranja, što je osnova proračunskog računovodstva. U kontaktu s programerom kojeg kazalište inače koristi je saznala da to nije nikakav problem, ali da to nitko nije ni tražio od njega. Trenutno gđa. Glavaš čeka da se netko pojavi u računovodstvu kako bi se to uvelo.

Nadalje navodi još nebrojeno tekućih stvari na kojima ima raditi, koje su jedno hitnije od drugog. Ali je sve morala podrediti situaciji u računovodstvu tako da je trenutni prioritet bio predati dokumentaciju i plan sanacije Gradu.

Predlaže da intendant iznese kako su zamislili svoj prijedlog.

G. Šestan objašnjava da je posao kojeg je obavila gđa. Glavaš ravan forenzičnom istraživanju jer je podatke izvlačila manualno. Međutim, takav način više nije standard – standard je uvođenje programa Libusoft u financijsku službu Grada čime bi cijeli sustav bio uređen. To je sustav u kojem je sve objedinjeno i odgovara upravo prijedlogu g. Bilandžića o potrebnih 4 izvora podataka. Karlovac je to uveo, ima već neko vrijeme, djelatnici su prošli edukacije, stoga su i gđa. Glavaš i šef računovodstva bili poslani u Karlovac kod šefice računovodstva Kazališta i kod pročelnice za financije Grada kako bi se upoznali s onim što i nas čeka.

Nadalje iznosi da je gradska revizija obavila svoj dio posla i zahvaljuje se Gradu što je prihvatio sugestiju da se krene u sanaciju. Poslovna ravnateljica je uz njegovu suglasnost izračunala da bi kazalište moglo dati svoj prilog sanaciji od sredstava najma dvorane i poslovnih prostora u omjeru od ¼ a najviše 1/3. Činjenica je da se sad vodi računa o svakom trošku, da se iznalaze načini na uštedama kostimografije, materijala i slično, da se aplicira i ne propušta realizacija svih mogućih investicijskih programa itd. Uz trend rasta posjećenosti sve to govori u prilog realne mogućnosti sanacije.

G. Matulić zahvaljuje na informacijama vezano za financijsko izvješće. Po njemu izvješće predstavlja strogo kontrolirano vođenje računa o troškovima. Završni račun potvrđuje da je moguće i pozitivno poslovanje uz veliku disciplinu, profesionalizam i posvećenost svakog segmenta kazališta – gubitak od 308.000 kn je zapravo rezultat nepodmirenih dugovanja iz prethodnih dvije godine. Ono što on vidi kao veliki problem koji se mora riješiti je služba računovodstva jer je očito da bez nadzora to neće ići.

Međutim g. Šestan napominje da to ipak nije realna slika jer je koristeći svoje veze i ugled uspio spustiti neke od produkcijskih cijena što ne može koristiti trajno. Realna slika je da veliki dio produkcijskih sredstava ide na popunu orkestra i zbora, a čak da se oni i kompletiraju, još uvijek bi ta sredstva bila dostatna tek za 80% u produkcijskom smislu, dakle, bez plaća.

G. Matulić govori da je ipak sve vezano uz ovo financijsko izvješće u kontekstu produkcije.

G. Šestan nastavlja da se trebamo izboriti za što veći proračun, ali ne zbog toga da bi bilo rastrošni nego da bi odgovorno stvarali veću produkciju. A za veću produkciju mora pored umjetnika postojati i nekakav minimum tehnike i službi koje opslužuju predstave. Kaže da to govori kako ne bi ispalo da sad kazalištu ne treba više sredstava kad su mogli novcem u 2019. platiti i dubioze iz 2018. i 2017.

G, Matulić zadovoljno konstatira da sve ide u dobrom smjeru i nada se da će Vijeće uskoro dobiti i prijedlog sanacije koji bi trebao ići prema Gradu na uvid.

Daje riječ pravnici da obrazloži izvještaje o stanju sudskih parnica koji se nalaze na kraju financijskog izvješća. On misli da stojimo relativno dobro, ali ga brine ovrha protiv kazališta od čak 1.350.000 kn o kojoj je teatar podnio zahtjev za odgodom ovrhe.

Gđa. Donadini govori da ni u drugim parnicama nije izvjestan ishod.

U predmetu „Silovanje Lukrecije“ se radi o koprodukcijskom ugovoru koji nije ispoštovan.

Koordinator koprodukcije, ujedno i redatelj predstave, HNK Split i Artemus Fundación Madrid su trebali potpisati tripartitni ugovor prema kojemu je Madrid bio obavezan isplatiti iznose honorara. Došlo je do premijerne izvedbe bez potpisanog ugovora i podataka o iznosu honorara. Kasnije je Madrid je odustao od izvršenja ugovora i prema obavezama po zakonima u Hrvatskoj po kojima bi honorare trebalo isplatiti solidarno, dakle i Madrid i HNK Split, tuženo je samo kazalište u Splitu za izvedbe za koje autorski tim nije dobio honorare.

U predmetu tvrtke ITS d.o.o. se radi o troškovima podjele prostora kavane „Talog“ na sadašnju ljekarnu i kavanu. Ugovor je potpisan 1994., radove su trebali dovršiti 1996., ali su dolaskom intendantice Mani Gotovac izbačeni iz prostora. Kazalište je tuženo zajedno s Gradom kao osnivačem i vlasnikom zgrade za uložena sredstva i spor je pravomoćno izgubljen. Međutim, u trenutku dobivanja pravomoćne presude ista je glasila na ITS d.o.o., a tvrtka je zapravo otišla u stečaj. Grad i kazalište su uložili reviziju Vrhovnom sudu, međutim ta odluka još nije donijeta, naime, revizija je zatražila prekid postupka iz razloga što tužitelj kao takav više ne postoji. Međutim, sad je bivši direktor tvrtke ITS d.o.o. Slavko Gotovac izašao s novim ugovorom prema kojemu tvrtka ITS prije stečaja ustupa njemu taj dug na naplatu. Kako je u međuvremenu presuda postala pravomoćna on ima osnovu za ovrhu. Ovrhovoditelj je prije kazališta krenuo u isti postupak naplate i prema Gradu, mi smo uložili prigovore i žalbu i sad čekamo sudska rješenja, ali po onim pravomoćnim odlukama koje se odnose na Grad, kazalište bi u tom ovršnom postupku trebalo uspjeti, kao što je i Grad. Bez obzira na to, određena bojazan postoji dok se konačno ne riješi taj ovršni postupak.

Na pitanje g. Bilandžića kolika opasnost po njenoj procjeni prijeti kazalištu od eventualnih gubitka nekih sporova koji su u većoj mjeri rizični, gđa. Donadini odgovara da je to „Silovanje Lukrecije“.

Predmet g. Bilića kojeg smo pravomoćno dobili na Općinskom i Županijskom sudu još od 2017. čeka odluku na Vrhovnom sudu; g. Bilić je po tom predmetu uložio dvije revizije, radni spor i kao takav bi trebao ići po hitnom postupku, međutim još uvijek traje parnični postupak.

I predmet Dinka Bogdanića koji kao radni spor također treba ići po hitnom postupku još je parnica u tijeku. Taj predmet vodi sutkinja koja ga nije usmjerila u pravom smjeru, postupak se sastoji od prethodnog postupka u kojem se trebaju predložiti svi dokazi. Nažalost u ovom predmetu se te odredbe o parničnom postupku ne poštuju, dokazi nisu bili predloženi u prethodnom postupku, međutim tužitelj i dalje ustraje, predlaže nove dokaze, usvaja sad te nove dokaze, tako da je taj predmet zapravo traje duže nego što bi trebao.

G. Šestan se nadovezuje na pravne predmete vlasništva. Zahvaljuje svima koji su nam posebnim putevima uspjeli isposlovati uknjižbu na Grad 1/1. Također se uspjelo smanjiti najam koji se Gradu protupravno plaćao za Porinovu.

G. Bilandžić se osvrće na izvještaj gđe. Glavaš. Izražava veliko zadovoljstvo konkretnom, jasnom, evaluiranom i ohrabrujućem financijskom izvješću. Obraća se intendantu s molbom da joj se alociraju neka kadrovska rješenja u njenom sektoru jer ne može sama obavljati posao za deset ljudi. U vezi duga se obraća predstavnicima Grada tražeći da prenese vlasniku kazališta da radnici nisu odgovorni za nastali dug, niti ga mogu svojim radom vratiti. Dug se mora sanirati u određenom omjeru, jer Grad neće zaraditi ako uskrati određenu sumu za sanaciju, nego će biti na gubitku. To pojašnjava na primjeru umjetnika kojemu smo ostali dužni i koji će ako ga ponovo pozovemo svoju uslugu naplatiti duplo. Pa se ekipirani. Nominalno imamo operu, ali u stvarnosti nemamo jer bez velikog broja honoraraca opera ne može funkcionirati. Tako su, paradoksalno, plaće za ovih 36 zaposlenih zapravo bačeni novci! Uprava može raditi pravi program tek kad se ekipiramo u potpunosti, stoga upućuje molbu prema Gradu kao vlasniku kazališta da se i taj problem riješi jer bez ljudi nema produkcije.

Gđa. Brekalo misli da bi se sjednice trebale održavati češće ako je toliko točaka na dnevnom redu, posebno kada su u pitanju tako ozbiljne teme koje zahtijevaju temeljito proučavanje i raspravu.

G. Matulić odgovara da to nije problem, da će se brzo ponovo sastati radi upućivanja sanacijskog plana Gradu, a da su sada sve ove teme bile prioritete stoga je više točaka. Zatim predlaže da se izvješće usvoji uz dodatak Vijeća da se za iduće godišnje izvješće napravi na potpuno drugačiji način i u čijem konceptu će sudjelovati i Vijeće. Gđa. Glavaš predlaže da se novi koncept pokuša uobličiti već za polugodišnji izvještaj.

G. Matulić daje obje točke objedinjeno na glasanje. Usvojene su sa 6 glasova za, dok je g. Bilandžić protiv.

G. Bilandžić ponavlja da izvješće nije stigao proučiti te traži da zadrži pravo na izdvojeno mišljenje. G. Matulić kaže da je to njegovo pravo.

Gđa. Glavaš i neki drugi se pitaju zbog čega se ne glasa odvojeno ako su dvije točke dnevnog reda.

Točka 4. Prethodna suglasnost za sklapanje Ugovora o radu:

- a) solist baleta I grupe;**
- b) solist baleta III grupe.**

Gđa. Brekalo napušta sjednicu. Gđa. Glavaš također.

G. Šestan i gđa. Donadini objašnjavaju da svaki ugovor umjetnika koji ide iznimno na vrijeme od godine dana treba prethodnu suglasnost KV. Radi se o stranim državljanima, BiH i Australije i to je jedini razlog zbog čega ovi solisti baleta ne idu na ugovor od dvije godine. Naime, temeljem Zakona o strancima ishodačenje dozvole za boravak i rad se izdaje na godinu dana. Njih dvoje je do sada bilo na honoraru, a sada prvi put idu u radni odnos.

G. Bilandžić ističe da se radi o vrsnim plesačima i da su se oba plesača uspjela zaposliti tek, nažalost, odlaskom drugih plesača. Izražava posebno divljenje i zahvalnost baletnom umjetniku Aaron Chung Cheong Kok-u koji nekoliko godina oduševljava splitsku publiku i strpljivo čeka da se zaposli. Naglašava da i u baletu ima čak 18 honoraraca. Dovoljno je reći da se radi uglavnom o mladim ljudima, u tuđoj zemlji, bez ikakvog sigurnog ugovora, koji daju najbolje profesionalne godine ovom kazalištu i godinama čekaju zaposlenje. Među njima ima još vrhunskih umjetnika, poput Hazuki Tanase, Ivan Boiko i drugih, koji nose baletni repertoar i nadaju se skorom ugovoru. Zaključno g. Bilandžić pozdravlja ovaj potez Uprave da dovede kvalitetne plesače i zadrži najkvalitetnije.

Matulić stavlja na glasanje odvojeno svaku stavku. Obe stavke su jednoglasno (6 glasova) usvojene od prisutnih članova Vijeća.

Točka 5. Prethodna suglasnost za sporazum o produženju radnog odnosa

G. Matulić konstatira da je na njegov zahtjev ovaj put uz dokumentaciju bio priložen i životopis, što bi ubuduće trebalo postati praksa, te otvara raspravu o razlogu donošenja odluke da se gospodinu Drongovskom produži radni odnos nakon stjecanja uvjeta za starosnu mirovinu.

Gđa. Donadini navodi da g. Nikolaj Drongovskij, član orkestra, prvi trombon, 1.4.2020. puni 65 godina života. Obzirom da tada brzo kreću pripreme za Splitsko ljeto i da je teško popuniti tu poziciju, ukazuje se potreba da mu se Ugovor produži do 30. 9.2020. čime bi ostao u radnom odnosu i pokrio period Splitskog ljeta.

G. Šestan objašnjava da su puhaći generalno najdeficitarniji kadar i da je zahvalan g. Drongovskom što je pristao da mu se ugovor produži kako bi se pripreme za Splitsko ljeto mogle odvijati bez problema, a da će se u međuvremenu imati vremena otvoriti audicija i pronaći popuna.

Gđa. Novaković hvali kolegu Drongovskog kao vrsnog glazbenika i da misli kako bi i inače prvi puhaći i vođe dionica trebali ostajati do kraja sezone.

Gđa. Maroević podsjeća da je Vijeće imalo načelno stajalište o tome jer su se već bili vršili pritisci na članove KV radi produžavanja radnog odnosa.

G. Šestan odgovara da je to bilo zbog uvjeta kakvi su onda bili, ali da se sada nastojanjem Uprave i direkcije Opere i dobrom i transparentnom komunikacijom ne bi trebale događati stvari koje su se događale prije.

G. Matulić je mišljenja da, obzirom na situaciju, ovo produženje treba podržati, ali podsjeća da bi konačno i novi Pravilnik o audicijama trebalo donijeti kako bi do 30.9. zaposlili solo trombon i kako ne bi ponovo propao koeficijent odlaskom glazbenika u mirovinu.

Gđa. Donadini podsjeća da se natječaji i audicije i dalje mogu provoditi temeljem odredbi važećeg Pravilnika, a g. Šestan uvjerava da koeficijent neće propasti, da vodi brigu o tome i pita ima li koja informacija o Pravilniku o audicijama.

Gđa. Novaković izvještava da je tim glazbenika sastavio odličnu skicu Pravilnika u kojoj je puno odredbi logičnije riješeno i nedvosmisleno definirano. 22.1.2020. je troje ljudi imalo konstruktivan sastanak s direktorom Opere na kojemu je skica detaljno obrazložena i diskutirana. Nakon toga se više ništa nije dogodilo i ona ne zna gdje je to zapelo.

G. Šestan odgovara da je zapelo na „Bambini“, da je ravnatelj vodio probe i ujutro i popodne. Nisu ga stigli finalizirati.

G. Bilandžić je sklon iznesenom mišljenju da se treba držati nekakvog načelnog stajališta jer bi inače nastao kaos. U ovom slučaju, vjerujući kolegici koja dobro poznaje g. Drongovskog, pristaje glasati za, ako bi to bio presedan.

Matulić stavlja točku na glasanje. Svi nazočni članovi (šest) daju suglasnost.

G. Matulić radi malu digresiju vraćajući se točkama 2. i 3. i polemikama na račun opisnog dijela. On smatra da taj dio, tzv. „narativ“, zapravo spada u zadaću triju ravnatelja i da je pitanje koncentracije od sat vremena da svatko od njih svoju dokumentaciju i bilješke pretoči u jedno izvješće.

Točka 6. Prijedlog II izmjena Pravilnika o unutarnjem ustrojstvu i načinu rada HNK Split

G. Matulić navodi da je stigao materijal od Uprave, kao i očitovanje RV. Uprava traži da se uvedu neke promjene uvjeta, da se prilagode situaciji, dok RV smatra da se sve mora riješiti suštinski, u paketu, a ne djelomično. Promjene bi trebalo uvesti što prije, ali smatra da u primjedbama ima osnovanih argumenata koje se tiču ujednačavanja pravila za sva radna mjesta i koje bi trebalo uvažiti.

Gđa. Donadini objašnjava da je cjelovita izmjena sistematizacije koju zagovara RV besmislena jer ove godine istječe KU, a sistematizacija se usklađuje prema KU jer je on akt jače pravne snage. KU određuje i sadrži sve nazive radnih mjesta i sve koeficijente. Dakle, prijedlog RV koji se odnosi na izmjene u boljem uređenju radnih mjesta pravno je neprovediv jer uređivati možemo isključivo na način da u cijelosti pratimo ono što je već određeno Kolektivnim ugovorom. Cjelovita izmjena sistematizacije može uslijediti tek po donošenju novog KU.

U vezi predloženih izmjena tumači da se radi samo o proširenju stručne spremlje – SSS tapetar je prošireno na SSS tehničkog smjera – s ciljem da se uopće netko javi na natječaj, nakon nedavnog bezuspješnog

natječaja na kojem nije bilo ni jedne prijave. Tapetar je otišao u mirovinu i trenutno nemamo zaposlenog majstora-tapetara.

Nadalje, u sistematizaciji je ostala stručna sprema masker-vlasuljar koja je nekoć postojala u obrtničkoj školi i koju su imale zaposlenice koje su također otišle u mirovinu. Taj profil stručne spreme više ne postoji; postoje samo frizeri koji imaju jedan predmet vlasuljarstva ili kozmetičari koji imaju jedan predmet koji se odnosi na maskere. Stoga se nameće potreba aktualizacije stručne spreme, s tim da se jedan dio prilagođava zaposlenici koja bi trebala postati pomoćnica voditelja maskersko-vlasuljarske radionice, odnosno, tu SSS proširujemo na način da dodajemo umjetnički smjer po ranijim obrazovnim programima. Osoba je preko 20 g. zaposlena u HNK i sad bi trebala preuzeti i poziciju pomoćnika voditelja maskersko-vlasuljarske radionice.

U vezi primjedbi RV smatra da nisu konkretne jer se uopće na odnose na dostavljeni prijedlog izmjena Pravilnika.

U odnosu na primjedbu koja se tiče stalnog mjesta rada je došlo do lapsusa. Naime, kod svih mjesta rada, pa tako i sad u ovom konačnom prijedlogu ispravljeno, kao mjesto rada je navedeno Split i na različitim mjestima po potrebi poslodavca. To je potrebno radi naše organizacije rada koji se ponekad odvija i na drugim lokacijama u županiji; nije u pitanju poslovno putovanje.

Kod izmjena je još došlo do skraćivanja zahtijevanog radnog iskustva. Izmjena je prihvaćena na prijedlog upravitelja tehnike jer je sve teže na tržištu rada naći ljude s toliko iskustva kod predloženih radnih mjesta.

G. Matulić pita smijemo li onda mijenjati naziv ako je on definiran u KU. Gđa. Donadini pojašnjava da ne smiju; KU definira naziv radnog mjesta, koeficijent i zahtijevanu stručnu spremu, ali samo okvirno SSS ili VSS, ali ne i detaljno. G. Matulić rezimira da se radi dakle samo o promijeni ulazne spreme.

G. Mimica se slaže da bi bilo besmisleno raditi sad drastične izmjene kad će ići novi KU s novim nazivima i novim koeficijentima. Smatra da je ovo za sada najbezbolniji način rješavanja konkretne situacije.

G. Bilandžić misli da točkaste izmjene nisu dobre, ali da ih moraju prihvatiti. Slaže se i da je hitno potrebna nova sistematizacija i da je RV zapravo imalo na umu konstruktivnu kritiku u smislu potrebe da se počne nešto raditi po pitanju sređivanja kazališne dokumentacije i pripreme za novi KU. Također ističe sve izraženiji problem radne snage na tržištu rada, posebno sramotno slabo plaćene poslove poput frizerki ili čistačica i tehnike općenito.

Gđa. Donadini referirajući se na primjedbu o učestalim promjenama, iznosi podatak da je ovo tek druga izmjena akta koji je iz 4. kolovoza 2017.

Prijedlog je stavljen na glasanje i prihvaćen je jednoglasno od svih prisutnih (šest).

Točka 7. Poslovnik o radu Kazališnog vijeća HNK Split

G. Matulić predlaže da se zbog duljine sjednice rasprava po ovoj točki odgodi.

G. Bilandžić povlači svoj prijedlog iznesen na prošloj sjednici u vezi pronalaska nekog načina za usvajanje zapisnika prije okupljanja Vijeća na slijedeću sjednicu. Proučio je praksu i nije uspio pronaći adekvatan model. G. Matulić navodi da je danas u tijeku sjednice, po usvajanju zapisnika prethodne sjednice, poslao tekst tajništvu intendanta, zapisnik je ispisan i bio dostavljen na potpis, tako da već danas može biti objavljen. To je najbrži način objave zapisnika i trebao bi od sada ući u praksu kako se ne bi dešavalo višemjesečni zastoj.

Točka 8. Razno

Gđa. Novaković skreće pozornost na grešku uvjeta natječaja za glazbenike orkestra objavljenog 29.02.2020. koja potencijalno može uzrokovati tužbu. Radi se o tome da u čl.14., st.2. Pravilnika o audicijama stoji da se na natječaj mogu javiti i osobe koje ne ispunjavaju uvjete stručne spreme i radnog iskustva sukladno određenju Pravilnika o radu HNK Split. Ta je odredba bila jasno naznačena u nedavnom natječaju za zbor, dok za orkestar nije. Na taj način je studentima glazbene akademije zadnjih godina ili pred diplomcima uskraćena mogućnost prijave. Kako su uvjeti zapošljavanja i za zbor i za orkestar istovjetni, smatra da analogno i uvjeti natječaja moraju biti isti. Nadalje je dodala da su studenti i profesori

na upit u ravnateljstvu Opere dobivali informaciju da se ne mogu javiti na natječaj i audiciju, stoga su se neki s istim upitom obratili i njoj kao članici Vijeća.

Na upit intendanta je li natječaj u skladu s Pravilnikom gđa. Donadini odgovara da je točno da ta odredba postoji i da je upravo ona bila predmetom žestokih protivljenja kod prijedloga za novi Pravilnik o audicijama. Naime, odredba se odnosi na situaciju u kojoj zbor, najvećim dijelom, nije sastavljen od ljudi zahtijevane stručne spreme, za razliku od orkestra u kojemu su isključivo akademski glazbenici. Kaže da su zadnjih pet godina u orkestru svi natječaj i audicije provedeni na taj način, pa je u dogovoru s ravnateljem Opere i ovaj natječaj raspisan bez te odredbe.

Gđa. Novaković odgovara da to nije točno, kao i da smo nedavno uzeli momka na trombonu koji je još studirao. Smatra da se studentima treba dati bar mogućnost da izađu na audiciju i da je to dobra kadrovska politika. Kaže da se pravni akti ne mogu primjenjivati kako kome padne na pamet.

G. Šestan konstatira da se mora što prije donijeti novi Pravilnik o audicijama i ponovo pita je li natječaj za ova četiri radna mjesta u orkestru u korelaciji s našim Pravilnikom o audicijama koji je sada na snazi.

Gđa. Donadini odgovara da jest i pojašnjava da u općem dijelu Pravilnika o sistematizaciji stoji odredba koja iznimno dopušta mogućnost da se na natječaj javljaju i osobe koje ne ispunjavaju uvjete stručne spreme, ali da u ovom natječaju ta mogućnost nije konzumirana jer se u specijalnom dijelu, u kojem su određeni uvjeti svakog pojedinog radnog mjesta, traži magisterij i VSS i ti su uvjeti poštivani u cijelosti.

Gđa. Novaković govori kako su identični uvjeti i za zbor, pa pita zbog čega se onda nije postupilo isto i u natječaju za zbor, posebno jer je bilo 30-tak kandidata među kojima veliki broj s VSS. Na ovaj način dovodimo kazalište u situaciju da ga se proziva u Gradskom vijeću ili stavlja u rizik obaranja natječaja. Dodaje da se kod javnih natječaja mora biti dosljedan i transparentan, kao i da se mogla onda iskoristiti mogućnost pozivne audicije koja je prema važećem Pravilniku o audicijama potpuno legitimna.

G. Šestan pita ponovo postoji li mogućnost žalbe i obaranja natječaja.

Gđa. Donadini misli da je natječaj zakonit i da ga se ne bi moglo oboriti, ali da ne može sa 100% sigurnošću predvidjeti odluku inspektorata rada. Nadalje, da Pravilnik o audicijama, na kojega se gđa. Novaković stalno poziva, nema veze s time, jer se u ovom slučaju radi o odredbama koje su inkorporirane u sistematizaciju i u Pravilnik o radu, aktima više pravne snage, i koje se kao takve mogu primijeniti.

Gđa. Novaković naglašava da spomenuta odredba iz Pravilnika o audicijama glasi „sukladno određenju Pravilnika o radu“ koji u čl. 14. govori o uvjetima natječaja za kazališne umjetnike gdje između ostalog i stoji ta iznimka (st.5.) ne samo pristupanju audiciji, već i zapošljavanju bez uvjeta stručne spreme i radnog iskustva.

G. Matulić kaže da je tu stvar u tome da je na ovaj način samo uskraćena mogućnost prijave i polaganja audicije, a ne da bi se netko primio u radni odnos bez odgovarajuće stručne spreme.

G. Mimica potvrđuje da postoje brojni izvrsni umjetnici bez stručne spreme. Smatra da zbog toga tu odredbu trebalo tumačiti ciljano, a ne doslovno. Svrha iznimke je zadržavanje umjetnika koji se već potvrdio kao izvrstan ili popunjavanje deficitarnim kadrom. Priznaje da vidi problem u nedefiniranom tumačenju tko je izniman i koji su kriteriji odlučujući, stoga, bez obzira što se slaže s gđom. Donadini, smatra da problem može nastati jer ta odredba postoji.

G. Matulić misli da ne bi trebali davati povoda za mogućnost žalbe. G. Šestan pita što onda predlažu. Gđa. Novaković i g. Matulić smatraju da se natječaj treba ili poništiti ili da se doda ta odredba jer nije u redu primjenjivati drugačije uvjete za zbor i orkestar kada iste pravne norme vrijede i za jedne i za druge.

Gđa. Donadini tvrdi da je natječaj zakonit, da po žalbi ne bi uspio i da se Vijeće može dodatno konzultirati s ravnateljem Opere. G. Šestan se slaže s njom, a g. Matulić prepušta odluku pravnoj službi i upravi.

Sjednica je završena u 10:57 h.
U Splitu, 03.3.2020.

Zapisničarka:

Žasmina Pankova Pokrovac

Predsjednik KV HNK Split:

Branko Matulić, predsjednik